

Mina tankar om novellen *Savannen* av Ray Bradbury

Jag tycker att novellen skildrar en ganska trovärdig framtidsbild. Vi blir mer och mer beroende av teknik i vardagen. Nu tycker vi kanske att det är lite fånigt och överdrivet att ha en maskin som till exempel knyter skorna åt en, men samtidigt tänker iallafall jag att det skulle vara ganska bekvämt. Folk har säkert haft liknande tankar om uppfinningar som till exempel tvättmaskinen och dammsugaren, som vi ser som självklarheter idag, vilket jag ser som ett tecken på hur vi vänjer oss vid nya uppfinningar över tid och blir mer beroende av dem.

En annan koppling man kan dra är till sociala medier och annan teknik som till exempel telefonen och hur det påverkar kommunikationen i dagens samhälle. I novellen säger psykologen något om hur barnkammaren tagit över föräldrarnas roll i barnens liv. Barnen vänjer sig vid att vara i barnkammaren istället för att umgås med sina föräldrar - vi vänjer oss vid att sitta med näsan i våra mobiler trots att vi har våra kompisar eller familjemedlemmar precis bredvid oss. Barnen blir sura när föräldrarna vill stänga barnkammaren - många tycker det är jobbigt att behöva lägga bort telefonen när till exempel en lärare ber om det. Allt detta är exempel på hur vi vänjer oss vid att ersätta verkliga människor med teknik.

Är vi på väg mot en sådan värld som beskrivs i novellen eller finns det något som hindrar oss, och i så fall vad?

Vilka risker finns det med att bli för beroende av teknik?

Louise åk 2 Ekonomiprogrammet